УДК 342.9
DOI: https://doi.org/ 10.18524/2411-2054.2018.31.143448

О. І. Миколенко, докт. юрид. наук, професор, завідувач кафедри
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова
Кафедра адміністративного та господарського права
Французький бульвар, 24/26, Одеса, 65058, Україна

ПРОБЛЕМИ ОСКАРЖЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ОЦІНЮВАННЯ ДЛЯ ПІДТВЕРДЖЕННЯ ВІДПОВІДНОСТІ СУДДІ ЗАЙМАНІЙ ПОСАДІ

В статті розкриваються проблеми, які виникають у учасників кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді при оскарженні рішень Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Дається критичний аналіз положень чинного законодавства України та пропонуються ймовірні шляхи вирішення існуючих проблем.

Ключові слова: кваліфікаційне оцінювання, порядок та методологія кваліфікаційного оцінювання, кваліфікаційне оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді, Вища кваліфікаційна комісія суддів України.

Постановка проблеми. Основні положення Закону «Про судоустрій і статус суддів» офіційно закріплюють лише один вид процедури – процедуру кваліфікаційного оцінювання на підтвердження здатності здійснювати правосуддя у відповідному суді. Це підтверджується положеннями Закону «Про судоустрій і статус суддів», де в частині 1 ст. 83 Закону закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України (далі – ВККС) з метою *визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді* за визначеними законом критеріями, а в частині 1 ст. 88 Закону закріплено, що ВККС ухвалює мотивоване рішення про підтвердження або непідтвердження *здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді* [1].

Разом з тим, пункт 20 Розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону «Про судоустрій і статус суддів» передбачає, що відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», оцінюється колегіями ВККС в порядку, визначеному Законом «Про судоустрій і статус суддів». Це означає, що ВККС вповноважене також здійснювати процедуру кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді за правилами кваліфікаційного оцінювання, які передбачені Законом «Про судоустрій і статус суддів».

Керуючись ч. 5 ст. 83 Закону «Про судоустрій і статус суддів», ВККС в Положенні про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідальності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення від 03.11.2016 року (далі – ПОЛОЖЕННЯ) [2] передбачила не тільки загальний порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання здатності судді (кандида-

© О. І. Миколенко, 2018

та на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді, а й оцінювання відповідності судді займаній посаді (п. 1 Розділу I ПОЛОЖЕННЯ). До того ж окремими розділами було передбачено особливості проведення кваліфікаційного оцінювання у зв'язку з накладенням дисциплінарного стягнення (Розділ IV ПОЛОЖЕННЯ) та особливості проведення кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді (Розділ V ПОЛОЖЕННЯ).

Це означає, що процедура кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді відбувається у відповідності:

- до загальних вимог кваліфікаційного оцінювання суддів, передбачених главою 1 Розділу V Закону «Про судоустрій і статус суддів»;
- до загальних вимог кваліфікаційного оцінювання суддів (кандидатів на посаду судді), передбачених Розділами I, II і III ПОЛОЖЕННЯ;
- до спеціальних вимог кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді, передбачених Розділом V ПОЛОЖЕННЯ.

Разом з тим, останнім часом саме діяльність ВККС щодо проведення кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді викликала багато нарікань з боку учасників (суддів) такого кваліфікаційного оцінювання. Рішення ВККС щодо результатів кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді сьогодні масово оскаржуються на що є об'єктивні причини.

Отже, ситуація, яка склалася на практиці з питань оскарження рішень ВККС щодо результатів кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді потребує свого осмислення наукою адміністративного права, що позначиться на ефективності і якості національного законодавства з питань проведення ВККС кваліфікаційних оцінювань.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання оскарження рішень органів державної влади в порядку адміністративного судочинства досліджувалися такими вченими, як: В. Б. Авер'янов, А. В. Абсалямов, А. М. Бандурка, В. М. Бевзенко, І. Л. Бородін, Л. Р. Біла-Тіунова, Є. О. Євдокимов, Т. О. Коломоєць, К. М. Кобилянський, О. М. Пасенюк, В. Г. Перепелюк, О. П. Рябченко, В. С. Стефанюк, В. І. Шишкін та ін. Разом з тим, комплексного дослідження проблем оскарження рішень ВККС, пов'язаних з проведенням кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді, не було здійснено. У зв'язку із цим, дослідження теоретичних та практичних питань оскарження результатів кваліфікаційного оцінювання сприятиме подальшому удосконаленню законодавства та практики застосування окремих положень Закону «Про судоустрій і статус суддів».

Метою написання статті є розкриття проблемних питань, які виникають у учасників кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді при оскарженні рішень ВККС.

Виклад основного матеріалу. До суттєвих прогалин законодавства з питань кваліфікаційного оцінювання суддів (кандидатів на посаду суддів) слід віднести, по-перше, відсутність в Законі «Про судоустрій і статус суддів» і ПОЛОЖЕННІ чіткого (в межах окремої статті) переліку процедур кваліфікаційного оцінювання, по-друге, вибіркове застосування ВККС п. 6 і 8 Глави 6 Розділу II ПОЛОЖЕННЯ та п. 9 Розділу V ПОЛОЖЕННЯ.

Звернемо особливу увагу на ці недоліки, адже їх існування сприяє неоднозначному розумінню, використанню і застосуванню норм національного законодавства як з боку суддів (кандидатів на посаду судді), так і з боку ВККС, що, в свою чергу, створює умови для зловживань з боку ВККС та порушень прав суддів (кандидатів на посаду судді).

По-перше, ні в Законі «Про судоустрій і статус суддів», ні в ПОЛОЖЕННІ не закріплено чіткого переліку процедур кваліфікаційного оцінювання. Загальне ж трактування положень нормативно-правових актів призводить до суперечливих висновків.

Представники ВККС в межах адміністративного судочинства, де ВККС у адміністративній справі виступає відповідачем, заявляють, що ПОЛОЖЕННЯ регламентує порядок та методологію двох видів кваліфікаційного оцінювання – 1) кваліфікаційне оцінювання здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді і 2) кваліфікаційне оцінювання відповідності судді займаній посаді [3]. Про це свідчить і зміст пункту 1 Розділу І ПОЛОЖЕННЯ. В той же час, окремим розділом в ПОЛОЖЕННІ виділяються особливості проведення кваліфікаційного оцінювання у зв'язку з накладенням дисциплінарного стягнення. Даний вид кваліфікаційного оцінювання є різновидом кваліфікаційного оцінювання здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді (п. 4 ч. 5 ст. 81 Закону «Про судоустрій і статус суддів»). Інші різновиди кваліфікаційного оцінювання здатності судді здійснювати правосуддя у ПОЛОЖЕННІ не виділяються.

Аналіз положень Закону «Про судоустрій і статус суддів» дозволяє виділити наступні види кваліфікаційного оцінювання:

- у зв'язку з добором кандидатів на посаду судді. Наприклад, порядок проведення добору кандидатів на посаду судді і порядок проведення відбіркового іспиту закріплено в статтях 72 і 73 Закону «Про судоустрій і статус суддів»;
- у зв'язку із спеціальною підготовкою кандидата на посаду судді. Наприклад, порядок проведення спеціальної підготовки кандидата на посаду судді і проведення кваліфікаційного іспиту для таких осіб регламентується статтях 77 і 78 Закону «Про судоустрій і статус суддів»;
- у зв'язку з призначенням на посаду судді вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду за спеціальною процедурою. Наприклад, згідно з пунктом 4 ч. 5 ст. 81 Закону «Про судоустрій і статус суддів» ВККС за результатами кваліфікаційного оцінювання кандидата на посаду судді вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності такого кандидата здійснювати правосуддя у відповідному суді та визначає його рейтинг для участі у конкурсі;
- у зв'язку з накладенням дисциплінарного стягнення. Наприклад, ч. 1 ст. 109 Закону «Про судоустрій і статус суддів» закріплює, що до суддів може застосовуватися дисциплінарне стягнення у вигляді подання про тимчасове (від одного до шести місяців) відсторонення від здійснення правосуддя – з позбавленням права на отримання доплат до посадового окладу судді та обов'язковим направленням судді до Національної школи суддів України для проходження курсу підвищення кваліфікації, визначеного органом, що здійснює дисциплінарне провадження щодо суддів, та подальшим кваліфікаційним оцінюванням для підтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді.

Неможливо однозначно відповісти на питання, чи всі вище перелічені види кваліфікаційного оцінювання, передбачені Законом «Про судоустрій і статус суддів», є різновидами кваліфікаційного оцінювання здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді і, відповідно, чи всі вони регламентуються ПОЛОЖЕННЯМ.

Види та підвиди (різновиди) кваліфікаційного оцінювання суддів (кандидатів на посаду судді) бажано закріпити в межах окремої статті Закону «Про судоустрій і статус суддів» та в приписах ПОЛОЖЕННЯ. Адже розмитість вимог законодавства у зазначеній частині створює умови для зловживання з боку ВККС, коли результати іспиту оцінюються, в одних випадках, за правилами кваліфікаційного оцінювання здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді, а, в інших, – за правилами кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді.

По-друге, пункти 6 і 8 Глави 6 Розділу II та п. 9 Розділу V ПОЛОЖЕННЯ не суперечать один одному. Так, пункт 6 Глави 6 Розділу II ПОЛОЖЕННЯ передбачає, що мінімально допустимим є бал, отриманий за результатами оцінки критерію кваліфікаційного оцінювання, який дозволяє судді (кандидату на посаду судді) продовжувати участь у кваліфікаційному оцінюванні. Мінімально допустимий бал іспиту визначається рішенням ВККС за сумою мінімально допустимих балів анонімного письмового тестування та виконання практичного завдання. При цьому, мінімально допустимий бал при виконанні практичного завдання встановлюється для визначення мінімально допустимого бала іспиту, а пункт 8 Глави 6 Розділу II ПОЛОЖЕННЯ закріплює, що суддя (кандидат на посаду судді), який за результатами виконання практичного завдання набрав менше мінімально допустимого бала, допускається до наступного етапу кваліфікаційного оцінювання у разі набрання ним мінімально допустимого бала іспиту.

Відмінність п. 9 Розділу V ПОЛОЖЕННЯ полягає у тому, що мінімально допустимий бал іспиту визначається не рішенням ВККС, а передбачається п. 9 Розділу V ПОЛОЖЕННЯ, який закріплює, що мінімально допустимий бал іспиту під час кваліфікаційного оцінювання суддів на відповідність займаній посаді − 50 відсотків від максимально можливого бала, встановленого в межах цього іспиту.

Тобто процедура кваліфікаційного оцінювання суддів на відповідність займаній посаді повинна відповідати вимогам пунктів 6 і 8 Глави 6 Розділу II та п. 9 Розділу V ПОЛОЖЕННЯ. Це означає, що:

- мінімально допустимий бал при виконанні практичного завдання встановлюється лише для визначення мінімально допустимого бала іспиту, а тому суддя, який за результатами виконання практичного завдання набрав менше мінімально допустимого бала, допускається до наступного етапу кваліфікаційного оцінювання у разі набрання ним мінімально допустимого бала іспиту;
- мінімально допустимий бал іспиту під час кваліфікаційного оцінювання суддів на відповідність займаній посаді − 50 відсотків від максимально можливого бала, встановленого в межах цього іспиту.

Особливо хочемо звернути увагу на зміст пункту 6 Розділу I Порядку проведення іспиту та методики встановлення його результатів у процедурі кваліфікаційного оцінювання [4], який закріплює: «*Об'єктивність проведення іспиту забезпечується його прозорістю, конфіденційністю тестових запитань і прак-*

тичних завдань, єдиною методикою встановлення його результатів, рівністю умов доступу до інформації про його процедуру, місце, час і тривалість проведення тощо».

Тобто, визначивши етапи кваліфікаційного оцінювання, ВККС повинна зразу ж визначитись і ознайомити учасників кваліфікаційного оцінювання, *по-перше*, з черговістю стадій складання іспиту, *по-друге*, з мінімально допустимим балом за анонімне письмове тестування та за виконання практичного завдання, що необхідно було для того, щоб визначити з врахуванням вимог пункту 9 Розділу V ПОЛОЖЕННЯ мінімально допустимий бал іспиту, який складає 50 відсотків від максимально можливого бала, встановленого в межах цього іспиту, *по-третє*, визначити кількість запитань у тестовому завданні, кількість практичних завдань, спосіб виконання практичного завдання, а також тривалість анонімного письмового тестування і виконання практичного завдання.

На практиці ж відбувається наступне, – процедура кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді розпочинається без інформування учасників кваліфікаційного оцінювання щодо особливостей проведення етапів кваліфікаційного оцінювання. Правила встановлюються і уточнюються (корегуються), коли процедура кваліфікаційного оцінювання розпочалась (тобто вже було проведено тестування з метою перевірки особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей судді), але етапи кваліфікаційного оцінювання ще не розпочалися (Див.: Рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 29.01.2018 р. за № 7/зп-18) [5].

На жаль, зміст Закону «Про судоустрій і статус суддів» і ПОЛОЖЕННЯ сформульовано таким чином, що доводиться констатувати про наявність розбіжностей між поняттями «процедура кваліфікаційного оцінювання» та «етапи проведення кваліфікаційного оцінювання». Виходить, що законодавство виділяє лише два етапи проведення кваліфікаційного оцінювання: 1) складення іспиту; 2) дослідження досьє та проведення співбесіди, тоді як процедура кваліфікаційного оцінювання включає в себе наступні етапи: 1) реєстрація на офіційному веб-сайті ВККС наміру на проходження такого оцінювання або подання до ВККС заяву у довільній формі; 2) ухвалення ВККС рішення про призначення кваліфікаційного оцінювання; 3) проведення тестування з метою перевірки особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей судді, якщо таке рішення буде прийнято ВККС; 4) проведення кваліфікаційного оцінювання, яке складається із: а) складення іспиту, б) дослідження досьє та проведення співбесіди; 5) прийняття ВККС за результатами кваліфікаційного оцінювання рішення.

Пункт 4 ст. 84 Закону «Про судоустрій і статус суддів» закріплює, що кваліфікаційне оцінювання проводиться прозоро та публічно, у присутності судді (кандидата на посаду судді), який оцінюється, та будь-яких заінтересованих осіб. У розгляді питання про кваліфікаційне оцінювання судді можуть бути присутніми представники органу суддівського самоврядування. Разом з тим, ВККС є державним органом суддівського врядування, який на постійній основі діє у системі правосуддя України (п. 1 ст. 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»). Тому дивує, що окрім принципів прозорості та публічності кваліфікаційного оцінювання в Законі «Про судоустрій і статус суддів» ніяких принципів діяльності ВККС не міститься. Не існує органів державної влади, діяльність яких не базува-

лась би на системі принципів, передбачених чинним законодавством або визнаних міжнародною спільнотою. Регламент ВККС серед засад її діяльності називає: верховенство права, законність, публічність, політичну нейтральність, рівність прав учасників засідань, колегіальність ухвалення рішень, незалежність та неупередженість, об'єктивність, повне з'ясування обставин, обов'язковість рішень ВККС, право на оскарження рішень ВККС у передбачених Законом випадках (п. 1 Розділу I Регламенту ВККС). Тобто принцип прозорості в Регламенті ВККС відсутній.

Принцип відкритості інформації під час проведення кваліфікаційного оцінювання суддів (кандидатів на посаду судді) полягає не тільки в можливості судді чи будь-яких заінтересованих осіб бути присутніми при кваліфікаційному оцінюванні, а в тому, що учасника про дату, місце та умови проходження процедури кваліфікаційного оцінювання інформують завчасно – з моменту винесення ВККС рішення про призначення кваліфікаційного оцінювання суддям (кандидатам на посаду судді) і до початку перших письмових тестових завдань. Тобто учасника кваліфікаційного оцінювання слід у першому ж рішенні ВККС про призначення кваліфікаційного оцінювання інформувати (забезпечити доступ до інформації): а) про черговість етапів проведення кваліфікаційного оцінювання; б) про факт проведення тестування з метою перевірки особистих морально-психологічних якостей та дату його проходження; в) про черговість стадій складання іспиту; г) щодо мінімально допустимого балу за анонімне письмове тестування та за виконання практичного завдання, а також щодо мінімально допустимого балу іспиту; ґ) про кількість запитань у тестовому завданні, кількість практичних завдань, спосіб виконання практичного завдання, а також про тривалість анонімного письмового тестування і виконання практичного завдання.

Частково про такий порядок інформування учасників кваліфікаційного оцінювання згадується у підпункті 2 пункту 3 Розділу IV Порядку проведення іспиту та методики встановлення його результатів у процедурі кваліфікаційного оцінювання. Дослівно підпункт 2 пункту 3 Розділу IV Порядку звучить наступним чином: *«Учасник іспиту має право на завчасне отримання інформації про програму іспиту, порядок проведення іспиту, час та місце його проведення тощо».*

На жаль, термін *«завчасно»* не конкретизується ні в ПОЛОЖЕННІ, ні в Порядку проведення іспиту та методики встановлення його результатів у процедурі кваліфікаційного оцінювання. Але підкреслюємо, що *завчасне* отримання інформації про кваліфікаційне оцінювання означає, що учасник кваліфікаційного оцінювання отримує таку інформацію до виконання будь-яких письмових завдань чи тестів. Учасник кваліфікаційного оцінювання з правилами і методиками, які можуть змінюватися на розсуд ВККС у відповідності до вимог ПОЛОЖЕННЯ і Порядку проведення іспиту, повинен бути ознайомлений *завчасно*, тобто до проведення письмових тестувань (наприклад, тестування суддів з метою перевірки особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей) чи інших письмових завдань. Уточнення ВККС правил кваліфікаційного оцінювання вже після проведення письмових завдань, грубо порушує права учасників кваліфікаційного оцінювання щодо їх інформованості про правила та методику проведення кваліфікаційного оцінювання. До того ж в національному законодавстві відсутні дієві механізми стримування зловживань з боку ВККС у цій сфері.

Зазначимо, що відсутність чітких вимог щодо дотримання ВККС під час проведення кваліфікаційного оцінювання принципів відкритості і доступності інформації, призводить до того, що створюються умови для грубих порушень з боку ВККС принципів неупередженості, об'єктивності і повного з'ясування обставин, які закріплені у п. 1 Розділу I Регламенту ВККС. А це, в свою чергу, створює умови для свавілля та маніпулювання цифрами з боку ВККС між етапами процедури кваліфікаційного оцінювання судді. Адже згідно з п. 10 ст. 85 «Про судоустрій і статус суддів» ВККС за результатами одного етапу кваліфікаційного оцінювання ухвалює рішення щодо допуску судді до іншого етапу кваліфікаційного оцінювання.

Висновки. На підставі проведеного аналізу можна зробити наступні висновки.

1. Процедура кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді відбувається у відповідності до: а) загальних вимог кваліфікаційного оцінювання суддів, передбачених главою 1 Розділу V Закону «Про судоустрій і статус суддів»; б) загальних вимог кваліфікаційного оцінювання суддів (кандидатів на посаду судді), передбачених Розділами I, II і III ПОЛОЖЕННЯ; в) спеціальних вимог кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді, передбачених Розділом V ПОЛОЖЕННЯ.

2. Пункти 6 і 8 Глави 6 Розділу II та пункт 9 Розділу V ПОЛОЖЕННЯ не суперечать один одному. Приписи Глави 6 ПОЛОЖЕННЯ є обов'язковими при визначенні результатів кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді, але з врахуванням особливостей, які містяться в Розділі V ПОЛОЖЕННЯ. Згідно з пунктом 1 Розділу V ПОЛОЖЕННЯ, організація та проведення кваліфікаційного оцінювання судді для підтвердження відповідності судді займаній посаді здійснюється за правилами, встановленими ПОЛОЖЕННЯМ, з урахуванням особливостей, передбачених розділом V ПОЛОЖЕННЯ».

3. Процедура кваліфікаційного оцінювання суддів на відповідність займаній посаді повинна відповідати вимогам пунктів 6 і 8 Глави 6 Розділу II та пункту 9 Розділу V ПОЛОЖЕННЯ, що означає наступне: а) мінімально допустимий бал при виконанні практичного завдання встановлюється лише для визначення мінімально допустимого бала іспиту, а тому суддя, який за результатами виконання практичного завдання набрав менше мінімально допустимого бала, допускається до наступного етапу кваліфікаційного оцінювання у разі набрання ним мінімально допустимого бала іспиту; б) мінімально допустимий бал іспиту під час кваліфікаційного оцінювання суддів на відповідність займаній посаді – 50 відсотків від максимально можливого бала, встановленого в межах цього іспиту.

4. Відсутність в національному законодавстві чітких вимог щодо процедури кваліфікаційного оцінювання та наявність необмежених дискреційних повноважень ВККС щодо порядку і методики проведення кваліфікаційного оцінювання не дають можливості однозначно відповісти на питання про те, чи має право ВККС змінювати процедуру та висувати додаткові умови щодо порядку проведення кваліфікаційного оцінювання для підтвердження відповідності судді займаній посаді після винесення рішення про призначення кваліфікаційного оцінювання на відповідність займаній посаді стосовно окремих суддів і чи порушуються при цьому права учасників кваліфікаційного оцінювання.

Підпункт 2 пункту 3 Розділу IV Порядку проведення іспиту та методики встановлення його результатів у процедурі кваліфікаційного оцінювання, закріплює, що *«учасник іспиту має право на завчасне отримання інформації про програму іспиту, порядок проведення іспиту, час та місце його проведення тощо»*.

Для уникнення зловживань з боку ВККС під час проведення кваліфікаційного оцінювання, *інформування учасників кваліфікаційного оцінювання* про черговість етапів проведення кваліфікаційного оцінювання, про факт проведення тестування з метою перевірки особистих морально-психологічних якостей та дату його проходження, про черговість стадій складання іспиту, про мінімально допустимі бали за анонімне письмове тестування та за виконання практичного завдання, про кількість запитань у тестовому завданні, кількість практичних завдань, спосіб виконання практичного завдання, а також про тривалість анонімного письмового тестування і виконання практичного завдання, *повинно відбуватись* або у першому рішенні ВККС щодо призначення кваліфікаційного оцінювання для суддів, або до першого письмового тестування (наприклад, тестування суддів з метою перевірки особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей). Уточнення ВККС правил кваліфікаційного оцінювання вже після проведення письмових завдань, на нашу думку, *грубо порушує права учасників кваліфікаційного оцінювання* щодо їх інформованості про правила та методику проведення кваліфікаційного оцінювання.

Список літератури

1. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 // Відомості Верховної Ради. – 2016. – № 31. – Ст. 545.
2. Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідальності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затверджене рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 03.11.2016. – Режим доступу: https://vkksu.gov.ua/userfiles/doc/poriadok_ta_metod.pdf. – Назва з екрана.
3. Рішення від 21.06.2018 р. Верховного Суду у складі суддів Касаційного адміністративного суду у справі № 9901/589/18 щодо визнання протиправним і нечинним рішення ВККС від 26 квітня 2018 р.
4. Порядок проведення іспиту та методика встановлення його результатів у процедурі кваліфікаційного оцінювання, затверджений рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 04.11.2016 р. № 144/зп-16. – Режим доступу: https://vkksu.gov.ua/userfiles/doc/poriadok_ispitu.pdf. – Назва з екрана.
5. Рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 29.01.2018 р. за № 7/зп-18. – Режим доступу: https://vkksu.gov.ua. – Назва з екрана.

Стаття надійшла 25.09.2018 р.

А. И. Миколенко, докт. юрид. наук, профессор, заведующий кафедрой
Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова
Кафедра административного и хозяйственного права
Французский бульвар, 24/26, Одесса, 65058, Украина

ПРОБЛЕМЫ ОБЖАЛОВАНИЯ РЕЗУЛЬТАТОВ КВАЛИФИКАЦИОННОГО ОЦЕНИВАНИЯ ДЛЯ ПОДТВЕРЖДЕНИЯ СООТВЕТСТВИЯ СУДЬИ ЗАНИМАЕМОЙ ДОЛЖНОСТИ

Резюме

В статье раскрываются проблемы, которые возникают у участников квалификационного оценивания для подтверждения соответствия судьи занимаемой должности при обжаловании решений Высшей квалификационной комиссии судей Украины. Дается критический анализ положений действующего законодательства Украины и предлагаются возможные пути решения существующих проблем.

Ключевые слова: квалификационное оценивание, порядок и методология квалификационного оценивания, квалификационное оценивание для подтверждения соответствия судьи занимаемой должности, Высшая квалификационная комиссия судей Украины.

O. I. Mykolenko, Doctor of Juridical Sciences, Professor
Odessa I. I. Mechnikov National University
Head the Department of Administrative and Commercial Law
Frantsuzskiy Boulevard, 24/26, Odessa, 65058, Ukraine

PROBLEMS OF APPROVAL OF QUALIFICATION EVALUATION RESULTS FOR ADVISORY OF JUDGE OF LIABILITY

Summary

The article reveals the problems that arise from the participants in the qualification assessment in order to confirm the judge's position as an appeal to the decisions of the High Qualifications Commission of Judges of Ukraine. A critical analysis of the current legislation of Ukraine is given and probable ways of solving existing problems are proposed.

Key words: qualification assessment, procedure and methodology of qualification assessment, qualification assessment for confirmation of the position of judge, Higher Qualification Commission of Judges of Ukraine.